

Nr 27.

Ankom till riksdagens kansli den 16 mars 1943 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ersättning till G. W. Johansson i anledning av sjukdom ådragen under militärtjänstgöring.

I en den 26 februari 1943 dagtecknad proposition nr 67, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att till Gustav Wilhelm Johansson må — utan hinder därav att anspråk på ersättning icke framställts inom behörig tid — från och med den 1 januari 1942 från beväringmanskapets invalid- och pensionsfond utbetalas den ersättning, vartill han enligt grunderna för förordningen den 18 juni 1909 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, kan anses berättigad.

I en den 16 oktober 1942 dagtecknad skrift har chauffören Gustav Wilhelm Johansson, Stockholm — med förmålan att han, som på sin tid åtnjutit ersättning från riksförsäkringsanstalten på grund av under militärtjänstgöring ådragen sjukdom (lungtuberkulos), i augusti 1941 fått återfall i sjukdomen — anhållit att bliva tillerkänd ersättning, oaktat hans rätt därtill vore preskriberad.

Johansson, som är född den 9 juni 1889, fullgjorde värnplikstjänstgöring vid dåvarande Vaxholms grenadjärregemente under tiden från och med den 10 september till och med den 4 december 1919. Under tjänstgöringen insjuknade Johansson i lungtuberkulos, på grund varav han av riksförsäkringsanstalten genom beslut den 17 november 1920 förklarades berättigad till ersättning jämlikt bestämmelserna i förordningen den 18 juni 1909. Här-efter har riksförsäkringsanstalten genom särskilt beslut den 29 november 1920 tillerkänt Johansson dels sjukhjälp för tiden från och med den 5 december 1919 till och med den 18 februari 1920 med 1 krona 50 öre för dag, dels ock livränta för tiden från och med den 19 februari 1920 till och med den 30 september 1921 med 150 kronor för år. Vid livräntans bestämmande har arbetsförmågan till följd av sjukdomen ansetts nedsatt med 33 $\frac{1}{3}$ procent. Å nämnda sjukhjälp och livränta har enligt gällande bestämmelser utgått förhöjning med 50 procent. Tillika har anstalten i samband därmed meddelat Johansson, att han, i händelse av anspråk på ytterligare ersättning med anledning av ifrågavarande sjukdom, efter nyss angivna tid hade att till anstalten insända nytt läkarintyg med fullständig beskrivning å hans dåvarande av sjukdomen orsakade tillstånd. Något dylikt läkarintyg har icke av Johansson insänts till anstalten.

Med anledning av förevarande ansökning har riksförsäkringsanstalten meddelat följande.

Enär mer än 10 år förflutit efter utgången av den tid, för vilken ersättning tillerkänts Johansson, och han under samma tid icke bevakat sin rätt till ytterligare ersättning, hade anstalten funnit att Johansson jämlikt bestämmelserna i förordningen den 4 mars 1862 om tioårig preskription och om kallelse å okända borgenärer förlorat sin rätt till talan mot anstalten angående rätt till ytterligare ersättning.

För den händelse Kungl. Maj:t emellertid skulle finna skäligt, att Johansson — utan hinder därav, att hans framställning icke gjorts inom vederbörlig tid — bereddes ersättning jämlikt grunderna för förordningen den 18 juni 1909, därest hans militärtjänstgöring skäligen kunde antagas ha bidragit till den sjukdom, lungtuberkulos, varav han nu lede, hade anstalten för ärendets prövning i sistnämnda hänseende införskaffat dels polisutredning angående Johanssons sysselsättning, hälsotillstånd samt arbetsförmåga under tiden efter den 1 oktober 1921, dels ock utdrag ur å S:t Görans sjukhus för Johansson under tiden den 25 augusti 1941—den 14 februari 1942 förd journal. Med stöd av nämnda utredning och efter inhämtat yttrande från sin biträdande läkare, överläkaren A. Gullbring, hade riksförsäkringsanstalten funnit sådant samband föreligga mellan Johanssons nuvarande lungsjukdom och den sjukdom, för vilken han tidigare uppburit ersättning från anstalten, att anstalten, därest framställning om ersättning gjorts inom vederbörlig tid, skulle ha tillerkänt Johansson ersättning härför enligt nyssnämnda förordning.

Föredragande departementschefen har anfört:

Av utredningen i ärendet framgår, att Johansson skulle ha tillerkänts ersättning för sin nuvarande sjukdom enligt förordningen den 18 juni 1909, därest framställning därom gjorts inom föreskriven tid. Då riksdagen tidigare i liknande fall medgivit, att ersättning enligt grunderna för nämnda förordning finge utgå utan hinder av mellankommen preskription, och då billighetsskäl tala till förmån för den nu föreliggande ansökningen, får jag — under hänvisning jämväl till vad jag vid anmälan av propositionen nr 5 till årets riksdag anfört — tillstyrka, att sådan ersättning beredes honom. Ersättningen torde böra utgå från och med den 1 januari 1942.

Utskottet. Med biträdande av Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag hemställer utskottet,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 16 mars 1943.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Närvarande: se anteckning å utlåtande nr 23.
